

Μίμης Στεφανίδης: Όταν ο Πανελλήνιος συνέτριψε την Ρεάλ
Ο ΣΠΑΚΕ αποχαιρετά τους **Ν. Σκυλακάκη και Ν. Αλιμπράντη**
Σε δράση Γυναίκες και Άνδρες

Γ.Σ. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
Οι απόγονοι του
Σπύρου Λούη

Στις 12 Φεβρουαρίου η μεγάλη μας εκδήλωση

Έχει γίνει θεσμός η Ετήσια Εκδήλωση των Βραβεύσεων και της κοπής της πίτας του Συλλόγου Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαιριστές Ελλάδος.

Μετά από δύο χρόνια παύσης λόγω του κορωνοϊού ο ΣΠΑΚΕ διοργανώνει ξανά φέτος, την Κυριακή 12 Φεβρουαρίου με ώρα έναρξης τις 12 το μεσημέρι στην έδρα της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (Βικέλα 52, Χαλάνδρι), την Ετήσια Εκδήλωση του. Θα ακολουθήσει στις 13:30 η κοπή της πίτας και στην συνέχεια θα πραγματοποιηθεί η Ετήσια Γενική Συνέλευση και οι Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου μετά την ολοκλήρωση της θητείας του απερχόμενου. Θα ακολουθήσει κέρατο.

Όλα τα μέλη του ΣΠΑΚΕ είναι καλεσμένοι στο πρώτο ραντεβού του Συλλόγου προκειμένου να τιμήσουμε παλαιμάχους αθλήτριες, παλαιμάχοι αθλητές, προπονητές, παράγοντες, συλλόγους και δημοσιογράφους για την πολύτιμη προσφορά τους στο ελληνικό μπάσκετ και το ήθος που έχουν επιδείξει στην διαδρομή τους, να κόψουμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα μας και να εκλέξουμε το νέο Δ.Σ. Στην εκδήλωση των βραβεύσεων θα τιμηθούν:

- Ο Σοφοκλής Σχορτσάνιτης, Διεθνής Μπασκετμπολίστας
- Η Στέλλα Καλτσιδου, Διεθνής Μπασκετμπολίστρια
- Ο Φώτης Κατσικάρης, Προπονητής
- Ο Γιάννης Κόντης, Διαιτητής
- Ο Άγγελος Ζούπας, Πρόεδρος
- Ο Πέτρος Πουλίδης, Ερασιτεχνής Μπασκετμπολίστας
- Ο Γιώργος Συρίγος, Δημοσιογράφος
- Ο Σπύρος Βελλιανίτης, Προπονητής Αναπτυξιακών Ηλικιών
- Ο Τρίτωνας, Ερασιτεχνικός Σύλλογος
- Ο Βασίλης Κικιλίας, Προσωπικότητα της Χρονιάς

Συνεχίζουμε Όλοι Μαζί!

Φίλες και φίλοι

Σας περιμένουμε όλες και όλους στην Μεγάλη Ετήσια Εκδήλωση μας την Κυριακή 12 Φεβρουαρίου στην έδρα της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (Βικέλα 52, Χαλάνδρι).

Θα βραβεύσουμε ανθρώπους του ελληνικού μπάσκετ με μεγάλη προσφορά αλλά και εξαιρετική συμπεριφορά μέσα και έξω από τα γήπεδα, αλλά και τον σπουδαίο σύλλογο του Τρίτωνα.

Θα κόψουμε την βασιλόπιττα μας και στην συνέχεια θα πραγματοποιήσουμε την Ετήσια Γενική Συνέλευση μας και θα εκλέξουμε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα ηγηθεί του Συλλόγου μας την επόμενη τετραετία.

Είναι πολύ σημαντικό συνεπώς όσες και όσοι περισσότεροι μπορούμε να προσέλθουμε στην έδρα της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής την Κυριακή 12 Φεβρουαρίου για να τιμήσουμε τους ξεχωριστούς ανθρώπους του μπάσκετ που έχουμε επιλέξει να βραβεύσουμε και να συνεχίσουμε όλοι μαζί το πολύτιμο έργο του Συλλόγου μας. Του Συλλόγου που έχει στις τάξεις της όλες και όλες τις αθλήτριες και τους αθλητές που έγραψαν την ιστορία του ελληνικού μπάσκετ από τα πολύ παλιά μέχρι τα σύγχρονα χρόνια.

Του Συλλόγου με το σπουδαίο κοινωνικό έργο και την δική του Τράπεζα Αίματος προκειμένου να προσφέρουμε βοήθεια σε όποιο μέλος μας το χρειαστεί. Του Συλλόγου που έμεινε «όρθιος» τις δύσκολες ημέρες της πανδημίας, γιατί όλοι μαζί δείξαμε αλληλεγγύη και προσφέραμε την βοήθεια μας σε όποια και όποιον το είχε ανάγκη.

Αυτό το σημαντικό έργο θα συνεχίσουμε με την έγκρισή σας! Σας ευχαριστώ πολύ!

Μ. Κυρίσης, Πρόεδρος Δ.Σ.

Μίμης Στεφανίδης

«Ο Πανελλήνιος έφερε κόσμο στο μπάσκετ»

Ο Μίμης Στεφανίδης είναι ο μοναδικός επιζών από την «χρυσή πεντάδα» του Πανελληνίου, που κατέκτησε τρία Πανελλήνια Πρωταθλήματα (1953, '55, '57) και έγινε η πρώτη ελληνική ομάδα η οποία διακρίθηκε στην Ευρώπη κατακτώντας το 1954 τα διεθνή τουρνουά του Σαν Ρέμο και των Βρυξελλών με την συμμετοχή των καλύτερων ομάδων της ηπείρου μας.

Οι υπόλοιποι τέσσερις της «χρυσής πεντάδας» οι Θέμης Χολέβας, Αριστείδης Ρουμπάνης, Παναγιώτης Μανιάς και Ντίνος Παπαδήμας έχουν... φύγει από την ζωή.

Ο Μίμης Στεφανίδης είναι, επίσης, ο πρώτος ξένος στην ιστορία της Ολίμπια Μιλάνο – της σημερινής Αρμάνι – και έπαιξε συνολικά τρία χρόνια στην Ιταλία.

Στην συνέντευξη του στα «Νέα του ΣΠΑΚΕ» ο «Κούκλος» του ελληνικού μπάσκετ όπως ήταν το παρατσούκλι του ενώ στην Ιταλία τον φώναζαν «Λε Πουπέ», ανατρέχει στα χρόνια που εντυπωσίαζε με το παιχνίδι του στα γήπεδα μπάσκετ της Ευρώπης.

Εάν σας ζητούσε κάποιος νέος της εποχής να του πείτε τι ήταν η «χρυσή πεντάδα» του Πανελληνίου τι θα του απαντούσατε;

Η αρχή του μοντέρνου μπάσκετ. Το ξεκίνημα για να φτάσει το ελληνικό μπάσκετ εδώ που έχει φτάσει. Ήταν ένα αρκετά καλό ξεκίνημα.

Η πορεία του Πανελληνίου έφερε κόσμο στο μπάσκετ. Μέχρι τότε όλοι ασχολιόντουσαν με το ποδόσφαιρο και τα υπόλοιπα αθλήματα ήταν παραμελημένα.

Όταν ο Πανελλήνιος άρχισε να κάνει νίκες που τον έκαναν γνωστό, το ανοιχτό γήπεδο μας – που βρίσκονται εκεί που είναι το κλειστό σήμερα – δεν γέμιζε απλώς. Ο κόσμος... κρεμόταν σαν τα σταφύλια.

Μέσα σε ένα, ενάμιση χρόνο ο Πανελλήνιος απέκτησε πολυπληθές και ένθερμο κοινό.

Ήταν ο Πανελλήνιος η καλύτερη ομάδα της Ευρώπης εκείνη την εποχή;

Της Ευρώπης δεν μπορούμε να το πούμε εύκολα. Υπήρχαν καλές ομάδες σε Ρωσία, Τσεχία, Ουγγαρία, το Ισραήλ είχε 2 ομάδες, οι Γιουγκοσλάβοι αναπτύχθηκαν λίγο αργότερα. Ο Πανελλήνιος σίγουρα ήταν από τις υπολογίσιμες δυνάμεις της Ευρώπης. Μας υπολόγιζαν οι Ιταλοί, οι Γάλλοι, οι Βέλγοι.

Ήσασταν άτυχοι γιατί η «χρυσή πεντάδα» δεν πρόλαβε την έναρξη των Κυπέλλων Ευρώπης;

Πολύ άτυχοι, γιατί διαπρέσαμε στα διεθνή τουρνουά, που μας είχαν καλέσει στην Γιουγκοσλαβία, στο Βέλγιο και στο Σαν Ρέμο. Στην Ιταλία παίξαμε, νικήσαμε εύκολα τις ομάδες της χώρας. Στην Γιουγκοσλαβία νικήσαμε την Εθνική τους

ομάδα και εννέα συλλόγους με τους οποίους παίξαμε στην συνέχεια.

Προσωπικά εγώ δεν έχω ηττηθεί από Γιουγκοσλάβους. Και αναφέρομαι στην ενιαία Γιουγκοσλαβία, όχι μόνο την Σερβία. Και στην συνέχεια οι Γιουγκοσλάβοι κυριάρχησαν στην Ευρώπη, ενώ σε εμάς το μπάσκετ παρέμεινε ερασιτεχνικό. Εμείς παίξαμε στο Σαν Ρέμο με την Ρεάλ Μαδρίτης και την συντρίψαμε. Και η Ρεάλ από την επόμενη σεζόν άρχισε να κερδίζει τα Κύπελλα Πρωταθλητριών Ευρώπης το ένα μετά το άλλο.

Λόγω σπουδών δυστυχώς η πορεία του Πανελληνίου σταμάτησε νωρίς. Οι Αριστείδης Ρουμπάνης, Παναγιώτης Μανιάς έφυγαν για την Αμερική για σπουδές, ο Ντίνος Παπαδήμας αναγκάστηκε να σταματήσει γιατί είχε αφήσει το Πολυτεχνείο και τον ειδοποίησαν ότι θα διέκοπταν τις σπουδές του εάν δεν επανερχόταν.

Έμεινε μόνο ο Θέμης Χολέβας ο οποίος ήταν 5-6 χρόνια μεγαλύτερος μας.

Με την Εθνική, επίσης, δεν μπορέσαμε να πάρουμε μέρος σε δύο Πανευρωπαϊκά γιατί γινόντουσαν σε ανατολικές χώρες, ενώ εμείς ανήκαμε στο αντίπαλο στρατόπεδο σε μια εποχή που η Ευρώπη ήταν μοιρασμένη στα δύο. Λες και θα μας... έτρωγαν, ενώ πηγαίναμε να παίξουμε μπάσκετ.

Σε δύο Πρωταθλήματα Ευρώπης που θα ήμασταν διεκδικητές, δεν συμμετείχαμε.

Λένε ότι οι Γιουγκοσλάβοι κινηματογράφησαν τον αιφνιδιασμό του Πανελληνίου για να τον διδαχθούν.

Ο Νίκος Ρατσιάτος ήταν ένας πολύ παλιός δημοσιογράφος του μπάσκετ που θαύμαζε τον Πανελλήνιο. Έγραφε στο

«ΦΩΣ» του Θεόδωρου Νικολαΐδη. Σε ένα από τα ταξίδια που έκανε αργότερα από την εποχή που μεσουρανούσε ο Πανελλήνιος ρώτησε τους Γιουγκοσλάβους για την άνοδο τους στο μπάσκετ και πως την πέτυχαν. Οι Γιουγκοσλάβοι αναρωτήθηκαν εσείς ρωτάτε εμάς.

Εμείς συνέχισαν οι Γιουγκοσλάβοι διδαχθήκαμε από εσάς και εκεί αποκαλύφθηκε ότι είχαν κινηματογραφήσει τον αιφνιδιασμό και το παιχνίδι του Πανελληνίου για να μας ακολουθήσουν και να βελτιωθούν.

Όταν το μάθαμε εμείς, μείναμε... αγάλματα και είδαμε πως είναι τα κράτη που ακολουθούν κάποιο πρόγραμμα. Εμείς ήμασταν μια παρέα από άτομα που αγάπησαν το άθλημα και ασχολήθηκαν κάπως σοβαρά. Αλλά τα μέσα που είχαμε στην διάθεση μας ήταν πενιχρά.

Τι εννοείτε;

Εγώ παπούτσια από τον Πανελλήνιο δεν είχα πάρει μέχρι να φύγω για την Ιταλία. Παίζαμε με παπούτσια ελβιέλες και επειδή κινδύνευαν τα πόδια μας μου έδινε ο Πανελλήνιος 50 δραχμές και έβαζε η μητέρα μου 180 και έπαιρνα τα αμερικάνικα All Star για να μπορώ να παίξω με ασφάλεια. Ο Πανελλήνιος τότε είχε 15 με 20 αθλήματα. Ποιόν να πρωτοκοιτάξει και χωρίς έσοδα από πουθενά; Ότι έσοδα είχε ήταν από την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και από το κράτος.

Θυμάμαι την δεκαετία του '50 όταν έρχονταν αεροπλανοφόρα και πλοία από τις ΗΠΑ και πηγαίναμε να παίξουμε είτε στα πλοία, είτε στον Πανελλήνιο τους κλέβαμε τις μπάλες και τα παπούτσια. Γιατί δεν είχαμε.

Πηγαίναμε στα αεροπλανοφόρα που είχαν γήπεδα τότε, για να παίξουμε με την προϋπόθεση ότι θα μας χάριζαν παπούτσια ή θα αγοράζαμε από την καντίνα του πλοίου. Τα αμερικανικά παπούτσια ήταν φοβερά για την εποχή δεν τα βρίσκαμε εμείς στην μεταπολεμική Ελλάδα.

Υπήρχε από αυτές τις επιτυχίες διάδοση του μπάσκετ στην Ελλάδα, ενώ η δική μας οικονομική κατάσταση ήταν πάντοτε δραματική. Μας έδιναν τα εισιτήρια για να πάμε να παίξουμε στην Ευρώπη, μας πρόσφεραν οι χώρες και οι ομάδες διαμονή σε ξενοδοχείο αλλά τα υπόλοιπα έξοδα έπρεπε να τα βάζουμε εμείς.

Ήταν μια κατάσταση μεταξύ του ερασιτεχνισμού και του κρυφοεπαγγελματισμού. Περισσότερο έπαιζες και κοιτούσες να βρεις καμιά γκόμενα εκεί, στο εξωτερικό που παίζαμε (σ.σ. γελώντας).

Ήταν πολύ ωραία χρόνια παρά τις δυσκολίες, πάντως. Με πολύ γέλιο και διασκέδαση. Πηγαίναμε στην Γιουγκοσλαβία να παίζαμε μια σειρά αγώνων. Στην Γιουγκοσλαβία είχαν καλύτερο αθλητισμό από την Ελλάδα. Όταν πήγαινες στην χώρα, όμως, καταλάβαινες ότι εκείνοι που ζούσαν καλύτερα ήταν οι αθλητές, οι υπόλοιποι περπατούσαν στον δρόμο με πανιά δεμένα στα πόδια.

Το έβλεπες και εντυπωσιαζόσουν. Εμείς είχαμε πάρει κάποια τζιν, κάποια παπούτσια και τα χαρίζαμε και οι Γιουγκοσλάβοι τρελαίνονταν. Δεν το πίστευαν. Για να πάρουν ένα τζιν παντελόνι έπρεπε να δουλεύουν ένα μήνα.

Η ομάδα του Πανελληνίου στις δόξες της. Από αριστερά διακρίνονται όρθιοι οι Χολέβας, Παπαδήμας, Μανιάς και Ρουμπάνης. Από αριστερά καθιστοί οι Μπουρνέλος, Ξένος και ο Στεφανίδης.

Ήσασταν ομάδα που έπαιζε γρήγορο και εντυπωσιακό μπάσκετ.

Πολύ γρήγορο και εντυπωσιακό, το οποίο το χρωστούσαμε στον Νίκο Νησιώτη και έναν Αμερικάνο, ο οποίος είχε έρθει με την αμερικανική αποστολή στην Ελλάδα και συγχρόνως ήταν προπονητής του μπάσκετ.

Δεν ξέρω πως έγινε η επαφή, αλλά ήρθε και μας ανέλαβε για ένα διάστημα, μας έκανε προπόνηση. Το όνομα του ήταν Χέρμπερτ, το επώνυμο δεν το θυμάμαι. Άλλαξε το μπάσκετ στην Ελλάδα, γιατί βελτίωσε εμάς αλλά και τις υπόλοιπες ομάδες που μας ακολούθησαν.

Ο αιφνιδιασμός και η ταχύτης ήταν τα βασικά «όπλα» μας. Μας έβαλε σε αυτή την λογική ο Αμερικανός, ο οποίος μας έμαθε τις θέσεις, γιατί εμείς δεν είχαμε θέσεις. Μας έβαλε σε θέσεις: Δύο γκαρντ, δύο ελ και ένα σέντερ φορ. Αυτά δεν τα είχαμε εμείς προηγουμένως.

Εμείς πρωτοεμφανίσαμε τις θέσεις με βάση αυτά που μας είχε διδάξει ο Αμερικανός προπονητής. Μας έμαθε πως να παίζουμε στο μισό γήπεδο, να εκμεταλλευόμαστε τους χώρους, την weak side, τις απομονώσεις, όλα όσα εξελίχθηκαν στην συνέχεια.

Μετά μας αντέγραψαν όλοι και έτσι βελτιώθηκε όλο το ελληνικό μπάσκετ, έγιναν σχολές προπονητών κ.ο.κ.

Πόσο σημαντικός ήταν ο ρόλος του προπονητή σας, Νίκου Νησιώτη, στην επιτυχία;

Ο Νίκος Νησιώτης ήταν θεολόγος και καθηγητής σε τρία, τέσσερα πανεπιστήμια στην Ευρώπη. Ήταν μια διάνοια θρησκευτική αλλά και επιστημονική. Μας βοήθησε πολύ, σπουδάσαμε από τα λόγια του.

Σκοτώθηκε σε τροχαίο δυστύχημα το 1986 σε ηλικία 62 ετών. Ο θάνατος του είχε παγκόσμιο αντίκτυπο. Ήταν μια περίπτωση σπάνια.

Είχε... τρέλα με εμάς. Μας είχε σαν παιδιά του. Δεν ασχολιόταν με τίποτα άλλο παρά να διαβάζει για συστήματα μπάσκετ.

Όσοι έχουν δει την «χρυσή πεντάδα» λένε ότι ήσασταν πολύ γυμνασμένοι.

Ήμασταν όλοι αθλητές στίβου και πολύ γυμνασμένοι. Όταν ο αντίπαλος προσπαθούσε να μας ρίξει... ξύλο, εμείς ήμασταν καλύτεροι γιατί ακριβώς ήμασταν πολύ γυμνασμένοι.

Ο Αριστείδης Ρουμπάνης, ο σέντερ μας, είχε έρθει ένα διάστημα από τις ΗΠΑ και έριχνε 17,10 μέτρα σφαίρα και ο χρυσός ολυμπιονίκης της σφαίρας την ίδια χρονιά είχε ρίξει 17,80. Εάν είχε ασχοληθεί με σφαίρα θα ήταν στους πρώτους δύο, τρεις παγκοσμίως, θα ήταν ολυμπιονίκης. Ήταν πολύ μεγάλος αθλητής. Είχε το πανελλήνιο ρεκόρ στο ακόντιο.

Εσείς τι θέση παίζατε;

Εγώ ήμουν σκόρερ. Στον αιφνιδιασμό ήμουν η αιχμή του δόρατος. Ο τεράστιος παίκτης Αριστείδης Ρουμπάνης είχε την ικανότητα να πασάρει την μπάλα και να σημαδεύει την... μύτη σου όπου και εάν βρισκόσουν.

Με το που αστοχούσε ο αντίπαλος ξέραμε ότι ο Αριστείδης θα πάρει το ριμπάουντ και την... κοπανούσαμε στον αιφνιδιασμό εγώ και ο Μανιάς και παίζαμε μέχρι... βόλει κοντά στο αντίπαλο καλάθι. Μέχρι να επιστρέψουν οι αντίπαλοι εμείς είχαμε ήδη σκοράρει.

Είχατε κάποιο πρότυπο;

Ανέκαθεν δυνατοί ήταν οι Λιθουανοί. Είχαν ένα γκαρντ τον Μπατάουτας, ο οποίος εκείνη την εποχή έπαιζε στην Σοβιετική Ένωση και ήταν ασταμάτητος. Αντέγραφα πολλές κινήσεις του.

Πως έγινε η μεταγραφή σας στην Ολίμπια Μιλάνο, την σημερινή Αρμάνι;

Κατά την διάρκεια των Μεσογειακών Αγώνων του 1955 που έγιναν στην Βαρκελώνη, με πλησίασε ο χρυσός ολυμπιονίκης στο πόλο το 1948 και προπονητής της Ολίμπια τότε, ο Τσέζαρε Ρουμπίνι. Μια μεγάλη μορφή του ιταλικού αθλητισμού, ένα φαινόμενο. Είχε έρθει ο Ρουμπίνι με έναν δημοσιογράφο, τον Άλντο Τζιορντάνι, που τότε έβγαζε το περιοδικό «Σπορτ Ιλουστράτο».

Ο Τζιορντάνι είχε μια μικρή κόρη, την Κλαούντια, γύρω στα 10 όταν πήγα στην Ιταλία. Με είχε αγαπήσει και ήθελε να είναι όλο μαζί μου. Τα πρωινά όταν ήμουν στο Μιλάνο είχα χρόνο και την πήγαινα στο πάρκο βόλτα κ.ο.κ. Από όσα διάβαζε στις ιταλικές εφημερίδες και το περιοδικό που έγραφε ο πατέρας της, ήθελε να είναι συνέχεια μαζί μου.

Μετά από 10-15 χρόνια έμεινα με το... στόμα ανοικτό όταν μάθαινα την εξέλιξη της στο σκι και ότι έγινε χρυσή ολυμπιονίκης, μια διάκριση που ήταν πολύ σπάνια για την Ελλάδα τότε.

Μετά που έφυγα από την Ιταλία μιλούσα με τον Άλντο και μου έλεγε ότι η κόρη του ρωτάει συνέχεια πότε θα έρθεις στην Ιταλία κ.ο.κ. Δυστυχώς έπαθε ατύχημα, είχε κατάγματα

Ο προπονητής της «χρυσής πεντάδας» Νίκος Νησιώτης ασπάζεται τον Μίμη Στεφανίδη μετά από ευρωπαϊκό θρίαμβο

στα πόδια και σταμάτησε, γιατί το σκι είναι άθλημα που εάν σου συμβεί σοβαρός τραυματισμός τελειώνεις.

Στην Ιταλία πόσο καιρό παίζατε;

Στην Ιταλία είχα μεγάλη ατυχία γιατί μετά την πρώτη μου σεζόν απαγορεύτηκαν οι ξένοι. Έμεινα ένα ακόμη χρόνο στην Ολίμπια Μιλάνο χωρίς να παίζω στο πρωτάθλημα, συμμετείχα στα φιλικά τουρνουά και στην συνέχεια δόθηκε άδεια στις ομάδες να μπορούν να φέρουν έναν Αμερικανό παίκτη. Όλες οι ομάδες έφεραν Αμερικάνο και εγώ αναγκάστηκα να παίζω έναν χρόνο στην Ρέγιερ, στην Βενετία, που ήταν μια ομάδα μεσαίου βεληνεκούς. Τα επόμενα χρόνια έγινε πολύ δυνατή και κέρδισε και το Πρωτάθλημα.

Την χρονιά που έπαιζα μόνο στα φιλικά τουρνουά με την Ολίμπια, είχαμε νικήσει ένα μεγάλο τουρνουά στις Βρυξέλλες και είχαν τρελαθεί στην ομάδα. Έλειπαν 3-4 βασικοί παίκτες και, όμως, βγήκαμε πρώτοι.

Η Ολίμπια με έχει τιμήσει πολλές φορές, με έχει καλέσει, γενικά μου έχει συμπεριφερθεί πολύ καλά σε αντίθεση με ότι συμβαίνει με τις ελληνικές ομάδες που όταν σταματάς σε ξεχνούν εντελώς. Επίσης μου η Ολίμπια μου είχε στείλει μια λίστα με όλους τους ξένους παίκτες στην ιστορία της ομάδας. Ήμουν στο νούμερο ένα, ο πρώτος ξένος της ομάδας και ο Ντίνος Μήτογλου ήταν ο τελευταίος.

Πόσο διαφορετικές ήταν οι συνθήκες στην Ιταλία από την Ελλάδα;

Η Ιταλία τότε δεν είχε αποτελέσματα, είχε μια θέση στην πρώτη εξάδα. Είχαν κάποια κλειστά γήπεδα, ενώ εμείς δεν είχαμε κανένα κλειστό τότε. Δεν υπήρχε καν ο «Τάφος του Ινδού» στο γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, ο Παναθηναϊκός έπαιζε σε ανοικτό χωμάτινο γήπεδο επί της οδού Τσόχα.

Από την έδρα του Παναθηναϊκού άρχισε και η θριαμβευτική πορεία του Πανελληνίου, δεν είναι έτσι;

Ο Πανελλήνιος ξεκίνησε την πορεία του, το 1953 με εκτός έδρας νίκη με μισό καλάθι επί του Παναθηναϊκού, που τότε

ήταν πολύ δύσκολο να νικήσεις τον Παναθηναϊκό στην έδρα του. Στην ρεβάνς στον Πανελλήνιο νικήσαμε τον Παναθηναϊκό με τεράστιο σκορ, 31 πόντους διαφορά, 76-45.

Τότε ο Παναθηναϊκός, που ήταν ο μεγάλος μας αντίπαλος, είχε αίγλη και οπαδούς, μου προσέφερε ένα σημαντικό ποσό για την εποχή αλλά αρνήθηκα την πρόταση του. Έκανα μεγάλο λάθος που δεν πήγα γιατί ο Πανελλήνιος φαινόταν ότι δεν μπορούσε να κρατηθεί από την στιγμή που δεν είχε χρήματα ούτε για τα παπούτσια μας.

Ο Πανελλήνιος ήταν το σπίτι μας αλλά εάν ήθελα να κάνω καριέρα στον Παναθηναϊκό οι συνθήκες ήταν καλύτερες, η καριέρα ήταν εξασφαλισμένη.

Όταν βγήκε ο Γιώργος Κολοκυθάς, ο κορυφαίος παίκτης της εποχής, εγώ ήμουν δύο χρόνια προπονητής στο Σπóρτιγκ και όταν μου τον πήραν οι Παναθηναϊκοί, σηκώθηκα και έφυγα και εγώ.

Η μόνη αντίπαλος που αναπτύχθηκε ήταν η ΑΕΚ, η οποία πήρε παίκτες από πολλά σωματεία ξεκινώντας από τον Κώστα Καραμανλή.

Τι άλλο θυμάστε;

Θυμάμαι ένα με ματς τον Πανελλήνιο ενώ εγώ έπαιζα στην Ιταλία. Υπήρχε μια συμφωνία όταν έφυγα από τον Πανελλήνιο ότι όποτε συναντώνται σε διεθνές τουρνουά Ολίμπια και Πανελλήνιος, ο Στεφανίδης θα παίζει με τον Πανελλήνιο.

Παίζει ο Πανελλήνιος στο πρώτο ματς κόντρα στην Ολίμπια και έχασε ο Πανελλήνιος με διαφορά. Στον δεύτερο αγώνα παίζει ο Πανελλήνιος κόντρα την Σπάρτα Πράγας, η οποία στο τουρνουά είχε ενισχυθεί και με άλλους παίκτες και ήταν ουσιαστικά η Εθνική Τσεχοσλοβακίας.

Φοβερή ομάδα η Σπάρτα Πράγας. Είχε νικήσει την Ολίμπια στο Σαν Ρέμο με 35 πόντους διαφορά. Και έπαιζε με τον «κουτσουρεμένο» Πανελλήνιο και επειδή εγώ δεν έπαιζα στο πρώτο ματς ηττήθηκα με διαφορά.

Τότε υπήρχε κανονισμός ότι εφ' όσον έβαζες καλάθι και κέρδιζες και φάουλ, σούταρες δύο βολές και όχι μια όπως σήμερα. Σε μια επίθεση μπορούσες να βάλεις τέσσερις πόντους. Εγώ έβαλα συνολικά 42 και τους νικήσαμε.

Πριν το ματς είχε έρθει ο πρόεδρος της Μιλάνο ο Μπογοντσέλι και του είχα πει ότι θα τους νικήσουμε. Παραξενεύθηκε. Τον ρώτησα τι στοίχημα βάζεις. Μου απάντησε δεν βάζω στοίχημα αλλά εάν νικήσετε θα σου δώσω ότι λεφτά έχασες το προηγούμενο βράδυ στο καζίνο.

Το προηγούμενο βράδυ είχα πάει μαζί με τον Θέμη Χολέβα στο καζίνο. Εγώ στην απάντηση μου στο Μπογοντσέλι έβαλα και κάποια χρήματα παραπάνω από όσα είχα χάσει. Και πα-

Δημοσίευμα για την υποδοχή της «χρυσής πεντάδας» στον Σιδηροδρομικό Σταθμό Αθηνών μετά τους θριάμβους σε Βρυξέλλες και Σαν Ρέμο

ρότι είχαμε πρόβλημα με φάουλ στο δεύτερο ημίχρονο και έπαιζα με τους αναπληρωματικούς νικήσαμε.

Άνοιξαν οι τέσσερις και εγώ έπαιζα ένας εναντίον ενός. Καλάθι και δύο βολές. Βάλαμε συνολικά 60 τόσους πόντους και εγώ είχα βάλει τους 40 τόσους. Μετά τον αγώνα ερχεται ο Μπογοντσέλι και μου δίνει ένα φάκελο με τα χρήματα και μου λέει τα αξίζεις και με το παραπάνω.

Δεν το πίστευα αυτό που είδα. Ήταν και κουμπάρος μου στον πρώτο γάμο που έκανα στην Ιταλία ο Μπογοντσέλι μαζί με τον Ρουμπίνι.

Η πλάκα είναι ότι μετά το τουρνουά έπαιξα με την Ολίμπια στο Μιλάνο απέναντι στην Σπάρτα Πράγας, έναν φιλικό αγώνα και τους νίκησα πάλι. Το Μιλάνο στο Σαν Ρέμο είχε χάσει 30-40 πόντους χωρίς εμένα .

allstarbasket.gr allstarbasket.gr allstarbasket.gr

ALLSTAR BASKET

ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

Ο ΣΠΑΚΕ αποχαιρετά τους Νίκο Σκυλακάκη και Νικήτα Αλιμπράντη

Δύο μεγάλες απώλειες για το ελληνικό μπάσκετ στις πρώτες εβδομάδες του 2023. Στις 3 του περασμένου Ιανουαρίου «έφυγε» ο Νίκος Σκυλακάκης, σχεδόν έξι μήνες πριν συμπληρώσει έναν αιώνα ζωής και στις 17/1 ο Νικήτας Αλιμπράντης σε ηλικία 87 ετών.

«Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδος και ο Πρόεδρος του κ. Μιχάλης Κυρίτσης εκφράζουν την βαθιά θλίψη τους για την απώλεια του Νίκου Σκυλακάκη σχεδόν έξι μήνες πριν συμπληρώσει τα 100 χρόνια ζωής», ανέφερε η ανακοίνωση του ΣΠΑΚΕ, η οποία συνέχιζε ως εξής:

«Ο Νίκος Σκυλακάκης γεννήθηκε στην Κυψέλη στις 22 Ιουνίου 1923 και αποτέλεσε έναν από τους πρωτοπόρους του ελληνικού μπάσκετ, ενώ έζησε μεγάλο κομμάτι της ιστορίας του.

Ήταν μέλος της Εθνικής του 1949 που κατέκτησε το Χάλκινο μετάλλιο στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα του Καΐρου. Νωρίτερα, το 1942 και εν μέσω της γερμανικής κατοχής, ήταν εκ των ιδρυτών του Τρίτωνα τον οποίο υπηρέτησε ως αθλητής, προπονητής της ανδρικής και της γυναικείας ομάδας και πρόεδρος πολλά χρόνια αργότερα.

Ήταν εκείνος που έδωσε την ευκαιρία στον Γιάννη και τον Θανάση Αντετοκούνμπο να πρωτοπαίξουν μπάσκετ, στον σύλλογο της γειτονιάς τους, στα Σεπόλια, τον Τρίτωνα, που

Ο Νίκος Σκυλακάκης την εποχή που ήταν ο πλέι μέικερ του Τρίτωνα

είχε μετακομίσει από την Γ' Σεπτεμβρίου. Η ζωογόνος δύναμη του Νίκου Σκυλακάκη ήταν το μπάσκετ. Εκφράζουμε τα ειλικρινή συλλυπητήρια μας στην οικογένεια και τους οικείους του εκλιπόντος.

Αποχαιρετούμε ένα σημαντικό κομμάτι της ιστορίας του ελληνικού μπάσκετ. Θα θυμόμαστε τον Νίκο Σκυλακάκη πάντα για το ήθος και την προσφορά του στο αγαπημένο μας άθλημα.

Καλό του ταξίδι».

Ο Νίκος Σκυλακάκης είχε δώσει την τελευταία συνέντευξη της ζωής του στο προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας μας.

Στην φωτογραφία ο Νικήτας Αλιμπράντης τρίτος από δεξιά στους όρθιους πριν την αναχώρηση της αποστολής της Εθνικής ομάδας για το Βελιγράδι για την συμμετοχή στο Πανευρωπαϊκό του 1961. Διακρίνονται, επίσης, από αριστερά όρθιοι οι Αλέκος Κοντοβουνήσιος, Γιάννης Μπούσιος, Στέργιος Γούσιος, Κώστας Πολίτης, Νίκος Χαλάς, Δημήτρης Λέκκας, Γιώργος Αμερικάνος και μετά τον Αλιμπράντη, ο κόουτς Φαίδων Ματθαίου και διαιτητής Νομικός. Καθιστοί από αριστερά οι Γιάννης Τσίτσικας, Αντώνης Χρηστάς, Κώστας Μουρούζης, Γιώργος Οικονόμου.

Μετά το θλιβερό νέο της απώλειας του Νικήτα Αλιμπράντη ο ΣΠΑΚΕ εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση:

«Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Παλαιμάχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Ελλάδος και ο Πρόεδρος του κ. Μιχάλης Κυρίτσης εκφράζουν την θλίψη τους για την απώλεια του Νικήτα Αλιμπράντη σε ηλικία 87 ετών.

Εκφράζουν, επίσης, τα ειλικρινή συλλυπητήρια τους στην οικογένεια και τους οικείους του εκλιπόντος. Ο Νικήτας Αλιμπράντης ήταν από τους κορυφαίους Έλληνες μπασκετμπολίστες στις δεκαετίες του '50 και του '60 με τα χρώματα του Σπόρτιγκ και της Εθνικής ομάδας. Χαρισματικός σκόρερ, άνοιξε νέους δρόμους για το άθλημα στην χώρα μας. Μετά το τέλος της αγωνιστικής καριέρας του, στην δεκαετία του '80 ασχολήθηκε με το Σπόρτιγκ ως παράγοντας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει».

Συνεχίζεται η δράση στις Γυναίκες και αρχίζει στους Άνδρες!

Το τζάμπολ του Τουρνουά Γυναικών του ΣΠΑΚΕ έγινε, ενώ στην αφετηρία για την εκκίνηση βρίσκονται οι Άνδρες!

Στο 5ο Τουρνουά Παλαιμάχων Ανδρών του ΣΠΑΚΕ που θα αρχίσει το Σάββατο 18 και την Κυριακή 19 Φεβρουαρίου μετέχουν 9 ομάδες: Αναγυρούς Βάρης, Σύλλογος Παλαίμαχων Αθλητών Καλαθοσφαίρισης Δημοτικών Ενοτήτων Διονύσου, Ηλυσιακός, Καλύβια, Παναθηναϊκός, Περιστέρι, Προοδευτική, Πρωτέας και Φιλοθέη.

Οι ομάδες θα χωριστούν σε δύο ομίλους και μετά το τέλος της κανονικής περιόδου θα γίνουν πλείοφ με το σύστημα χιαστί.

Το Τουρνουά 3οη3 Γυναικών άρχισε το Σάββατο 14 Ιανουαρίου στο βοηθητικό γήπεδο 2 του ΟΑΚΑ με πολύ κέφι από τις κυρίες που διασκέδασαν το παιχνίδι και την συμμετοχή τους!

Το Τουρνουά 3οη3 Γυναικών θα συνεχιστεί σε ημερομηνίες που θα ανακοινωθούν από τον ΣΠΑΚΕ.

Ημερολόγια ΣΠΑΚΕ 2023!

Για να έχετε μια πολύ καλή χρονιά προμηθευτείτε τα ημερολόγια του ΣΠΑΚΕ! Διατίθεται σε πέντε χρώματα μπλέ σκούρο, σιέλ, μπορντό, πράσινο και μπεζ!

Για πληροφορίες και παραγγελίες στο basketspake@gmail.com και στον τηλεφωνικό αριθμό 210 6837076.

Καλή χρονιά σε όλες και όλους σας!!!

Μπλούζες και καπέλα ΣΠΑΚΕ!

Διατίθενται από τα γραφεία του ΣΠΑΚΕ στο κλειστό γυμναστήριο του ΟΑΚΑ (Λεωφόρος Κηφισίας 37 Μαρούσι 151 23, Τηλ./FAX: 2106837076) τα μπλουζάκια και τα καπελάκια του Συλλόγου μας! Οι μπλούζες κοστίζουν 7 ευρώ και τα καπέλα 5 και είναι εξαιρετικής ποιότητας!

Μην ξεχνάτε την συνδρομή σας!

Φίλες και φίλοι μέλη του ΣΠΑΚΕ ενισχύστε το έργο του Συλλόγου καταβάλλοντας την συνδρομή σας στον αριθμό λογαριασμού **48007886** εάν έχετε λογαριασμό στην Εθνική Τράπεζα ή στον αριθμό IBAN **730110099000009948007886** εάν έχετε λογαριασμό σε άλλη τράπεζα.

Μην ξεχάσετε να καταγραφεί στην κατάθεση το επώνυμο και το όνομα σας!

Γ.Σ. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Από τους Φωσσέ, Δαρίβα στο Σαπόρτα!

Ο Γυμναστικός Σύλλογος Αμαρουσίου είναι από τους πιο ιστορικούς της χώρας και όσον αφορά στο μπάσκετ ένας από τους επτά που έχουν κατακτήσει ευρωπαϊκό τίτλο (οι ΑΕΚ, Αθηναϊκός, Άρης, Ολυμπιακός, Παναθηναϊκός και ΠΑΟΚ είναι οι υπόλοιποι έξι).

Το τμήμα μπάσκετ του Γ.Σ.Α. ιδρύθηκε το 1950 και οι πρώτοι παίκτες ήταν κυρίως παιδιά (Γιώργος Ζήκος, Σωκράτης Παπαιωάννου, ο μετέπειτα δήμαρχος Σπύρος Λέκκας κ.α.) του γειτονικού 1ο Γυμνασίου στο ανοικτό τότε γυμναστήριο «Σπύρος Λούης» (το οποίο είχε ονομαστεί προς τιμήν του πρώτου Έλληνα χρυσού ολυμπιονίκη της σύγχρονης εποχής που ήταν Μαρουσιώτης).

Η ομάδα η οποία έπαιζε στην Γ' Κατηγορία είχε ατονήσει μέχρι το 1958 που μαζεύτηκε μια παρέα παιδιών, οι Μίμης Διακάκης, Σπύρος Σαβίνος, Στέφανος Καλογήρου, Γιάννης Αθαναπλέας, Νίκος Τσελέπογλου, Γιάννης Τσιφλής, Σαράντης Μιχαλόπουλος (μετέπειτα δημοσιογράφος και παρουσιαστής ειδήσεων στην τηλεόραση), Κώστας Κουτσούκος (μετέπειτα Πρωταθλητής Ελλάδας με τον Παναθηναϊκό το 1962) με έφορο και προπονητή αρχικά τον Αλέκο Βασιλειάδη, πρωταθλητή σε αγώνες ράλι, για να αποκτήσει πάλι το τμήμα υπόσταση.

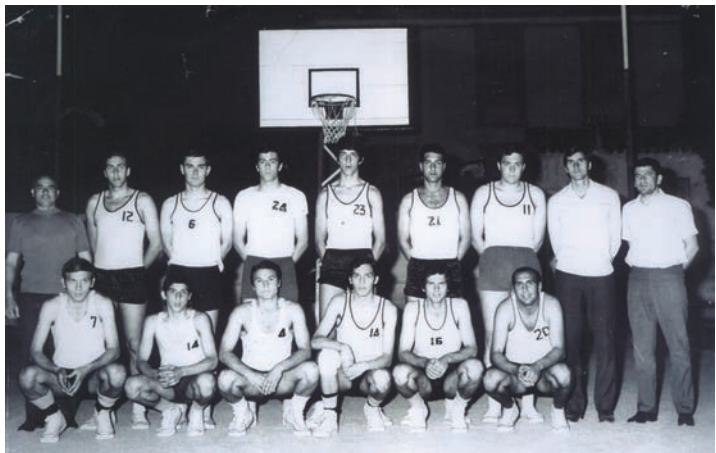
Το 1967 προπονητής ανέλαβε ο Δημήτρης Σεντούκας, ο οποίος οδήγησε την ομάδα σε συνεχείς ανόδους και το 1969 στην Α' Εθνική με παίκτες τους Κ. Κουτσούκο, Δημήτρη Δημητροκάλη, τον τερματοφύλακα του Παναθηναϊκού Βασίλη Κωνσταντίνου, τους Παύλο Αραποστάθη, Νίκο Σισμάνη, τον νεαρό Δημήτρη Φωσσέ κ.α. Το 1971 ο Γ.Σ.Α. επανήλθε στην Α' Εθνική και την δεκαετία του '70 καθιερώθηκε στα «σαλόνια» του ελληνικού μπάσκετ ως μια υπολογίσιμη δύναμη με ισχυρή έδρα και φανατικό κοινό στο κλειστό (από το 1972) γήπεδο «Σπύρος Λούης».

Την σεζόν 1977-78 το Μαρούσι με ηγέτες τον Φωσσέ και τον αείμνηστο Νίκο Δαρίβα, τους Γιώργο Σπανουδάκη, Σταύρο Κόντο, Βασίλη Νυδριώτη, Νίκο Μαραθιανάκη, Γιάννη Κουκή, Κώστα Κολοβέρο κ.α. να τους πλαισιώνουν και προπονητές τους Θανάση Χριστοφόρου, Κώστα Κουτσούκο τερμάτισε 5ο στην βαθμολογία της Α' Εθνικής και προκρίθηκε για πρώτη φορά στην ιστορία του συλλόγου στο Κύπελλο Κόρατς.

Το 1981 το Μαρούσι υποβιβάστηκε στην Β' Εθνική, οι Φωσσές (για τον Πανιώνιο), Δαρίβας (για τον Ολυμπιακό) έφυγαν, ο Γ.Σ.Α. ωστόσο, ανέδειξε μια νέα γενιά παικτών από τα «σπλάχνα» του που κράτησε την ομάδα στις εθνικές κατηγορίες. Σε εκείνη την ομάδα βασικό στέλεχος ήταν ο Γιώργος Μπαρτζώκας.

Το Μαρούσι φωτογραφίζεται στο ανοικτό γήπεδο «Σπύρος Λούης» στα τέλη της δεκαετίας του '50. Από αριστερά διακρίνονται οι Βασιλειάδης (έφορος), Καλογήρου, Μιχαλόπουλος, Τσελέπογλου, Τσιφλής, Σαβίνος, Κουτσούκος και Διακάκης

Η ομάδα του Αμαρουσίου που την σεζόν 1970-71 προβιβάστηκε ξανά στην Α' Εθνική. Από αριστερά διακρίνονται οι παίκτες Βαλαντάσης, Κέντρος, Σισμάνης, Φωσσές, Τζ. Λαμπαθάκης, Δικαίος, Χριστοφόρου (προπονητής), Κουτσούκος (συνηγόρος προπονητής). Καθιστοί από αριστερά οι Αραποστάθης, ο αείμνηστος, 15 ετών τότε Δαρίβας και οι Μπαντής, Φλωράκης, Λάιος και Μαραθιανάκης

Το 1998 και μετά την ανάληψη της διοίκησης από την οικογένεια Βωβού το Μαρούσι επέστρεψε στην Α1. Τρία χρόνια αργότερα, στις 17 Απριλίου 2001, έγραψε ιστορία κατακτώντας στην Βαρσοβία με νίκη επί της γαλλικής Σαλόν (74-72) το Κύπελλο Σαπόρτα με παίκτες τους Τζίμι Όλιβερ, Σωτήρη Νικολαΐδη, Γιώργο Μασλαρινό, Ασράφ Αμάγια, Βαγγέλη Βουρτζούμη, Αλέξη Φαλέκα κ.α. και προπονητές τους Βαγγέλη Αλεξανδρή, Νίκο Λινάρδο.

Το 2004 με κόουτς τον Παναγιώτη Γιαννάκη και παίκτες τους Βασίλη Σπανούλη, Ρόντρικ Μπλάκνι, Αντρέ Χάτσον, Λάζαρο Αγαδάκο, Ιβάν Γκρκατ κ.α. έφτασε στους τελικούς του Πρωταθλήματος (ήττα με 3-0 από τον Παναθηναϊκό) και πέντε χρόνια αργότερα το 2009 προκρίθηκε με κόουτς τον Σούλη Μαρκόπουλο στην Ευρωλίγκα.

Στην κορυφαία ευρωπαϊκή διασυλλογική διοργάνωση την σεζόν 2009-10 έφτασε έως το Top 16 με προπονητή τον Μπαρτζώκα και παίκτες τους Μπιλ Κις, Τζαμόν Γκόρντον, Κώστα Καϊμακόγλου, Μιχάλη Πελεκάνο, Δημήτρη Μαυροειδή κ.α. Σήμερα το Μαρούσι αγωνίζεται στην Α2 ή Elite League.